

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3125/2017. (V. 30.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Szombathelyi Törvényszék 13.Gf.40.009/2016/5. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztettek az Alkotmánybíróság elé a Szombathelyi Törvényszék 13.Gf.40.009/2016/5. sorszámú ítélete és a Sárvári Járásbíróság 2.P.20.370/2015/3. sorszámú ítélete, valamint a Sárvári Közös Önkormányzati Hivatal jegyzőjének 5438/8/2015. számú határozata ellen, azok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozók álláspontja szerint az ítéletek és a határozat ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogbiztonság követelményével, az V. cikk szerinti a tulajdon elleni támadás elhárításának jogával, a XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való joggal, a XV. cikk (1) bekezdése szerinti törvény előtti egyenlőség elvével, a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljárás-hoz való joggal, a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való joggal, valamint az Alaptörvény 28. cikkével.
- [3] 1.1. Az indítványozók közül ketten birtokvédelmi keresettel fordultak a Celldömölki Közös Önkormányzati Hivatal jegyzőjéhez, arra hivatkozva, hogy az egyik indítványozó székhelyeül szolgáló ingatlanra, valamint egy másik ingatlanra az alperes megbízásából egy őrző-védő cég önkényesen zártöréses módszerrel behatolt, és ott tartózkodik. A jegyző kizárást jelentett be, a Vas Megyei Kormányhivatal pedig a Sárvári Közös Önkormányzati Hivatal Hatósági Irodája a birtokvédelem iránti kérelmet hatáskör hiányában elutasította. A határozat indokolásában utalt arra, hogy az indítványozók, valamint más felperesek és az alperesek között több peres eljárás is folyamatban van, amelyek kimenetelétől függ a birtokvédelmi eljárás jogszerűsége, azonban a jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárásról szóló 17/2015. (II. 16.) Korm. rendelet rendelkezése hiányában az említett peres eljárások elbírálásáig az eljárás felfüggesztésének nincs helye.
- [4] Az alperes jogelődje mint hitelező és egy perben nem álló gazdasági társaság, valamint az egyik indítványozó gazdasági társaság mint kölcsönbe vevők között kölcsönszerződések jöttek létre. A kölcsönszerződésekből eredő fizetési kötelezettségek biztosítására az alperesi jogelőd javára jelzálogjogok, valamint opciós jogok kerültek bejegyzésre a birtokvédelmi eljárásban érintett ingatlanok tekintetében. A többi indítványozó a jogügyletben mint kezes működött közre.
- [5] A perben nem álló gazdasági társaság és a gazdasági társaság indítványozó a kölcsönszerződésekből eredő fizetési kötelezettségeiket nem teljesítették, erre tekintettel az alperes a kölcsönszerződéseket azonnali hatállyal felmondta, valamint tájékoztatta a kölcsönbevevőket, hogy opciós vételi jogát a biztosítékként megjelölt ingatlanokra vonatkozóan gyakorolta. Ezt követően a járási földhivatal az alperes tulajdonjogát a jelzett ingatlanokra az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte.
- [6] Az indítványozók mint felperesek keresetet nyújtottak be a Sárvári Járásbíróságon, amelyben kérték a jegyző birtokvédelem iránti kérelmet elutasító határozatának megváltoztatását, valamint annak megállapítását, hogy az alperes az érintett ingatlanok vonatkozásában többek között az indítványozók sérelmére birtokháborítást követett el, a bíróság tiltsa el az alperest a jogsértéstől és kötelezze arra, hogy az ingatlanokat az indítványozók és más felperesek birtokába adja. A Sárvári Járásbíróság a keresetet elutasította arra tekintettel, hogy a per tárgyát képező ingatlanok az alperes kizárólagos tulajdonát képezik, és az indítványozók és más felperesek tekintetében nem áll fenn olyan jogcím, amely alapján birtoklásra vagy használatra jogosultak lennének. Az alperest

mint tulajdonost megilleti a birtoklás joga, tehát nem állapítható meg terhére az, hogy jogalap nélkül járt volna el.

- [7] Az indítványozók és más felperesek a Szombathelyi Törvényszékhez nyújtották be fellebbezésüket a járásbíróság ítéletével szemben. A Szombathelyi Törvényszék a fellebbezést elutasította, és a járásbíróság ítéletét helyben hagyta. A törvényszék megállapítása szerint a járásbíróság a szükséges terjedelmű bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékok megfelelő értékelésével a tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló jogi következtetést vont le, így ítélete megalapozott és jogszerű. Az alperes az ingatlan-nyilvántartás szerint az ingatlanok tulajdonosa, a korábbi tulajdonos a birtoklásra jogcímmel nem rendelkezik, ezért birtokvédelem sem illeti meg. Az egyik magánszemély indítványozó a perben felperes egyik gazdasági társasággal és egy másik, perben nem álló gazdasági társasággal bérleti szerződést kötött az érintett ingatlanok tekintetében. Az alperes azonban már a bérleti szerződés megkötése előtt az ingatlanok tulajdonosává vált, erre tekintettel a törvényszék megállapította, hogy a bérleti szerződésekből nem származhat jogcím az ingatlanok használatára. A többi felperes, akik közül ketten indítványozók is, az ingatlant ténylegesen nem birtokolhatta, mert a törvényszék álláspontja szerint nem igazolták, hogy olyan jogcímük lenne, amely a birtoklásra feljogosítaná őket.
- [8] 1.2. Az indítványozók ezt követően fordultak az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszukban előadták, hogy a perbeli álláspontjukat továbbra is fenntartják, azaz, hogy az alperes jogellenesen került az ingatlan birtokába. Az indítványozók sérelmezték, hogy a jegyző helyben hagyta a perbeli alperes cselekményét, valamint azt is, hogy a perekben eljáró bíróságok a tulajdonjogra helyezve a hangsúlyt helyben hagyták a jegyzői határozatot, és elutasították a birtokvédelem iránti kérelmet.
- [9] Az indítványozók szerint az eljáró bíróságok önkényes jogalkalmazásukkal sértették meg az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében írt jogállamiság elvét. Az V. cikkben megfogalmazott, a tulajdon elleni támadás elhárításának joga megsértése tekintetében az indítványozók álláspontja szerint a jog megsértését jelenti az alperes birtokba kerülésének módja. A XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog korlátozása tekintetében az indítványozók előadták, hogy közérdek a jogszabály által előírt út megtartása a tulajdon feletti rendelkezés megszerzése tekintetében. Ugyancsak előadták, hogy az alperes a jogszabályok megkerülésével kívánt birtokba jutni; a birtokba kerülés mint cél érdekében aránytalan eszközt, az önkényes birtokfoglalást választotta. A XV. cikk (1) bekezdése szerinti törvény előtti egyenlőség elvének megsértését az indítványozók abban látják, hogy esetükben a bíróságok nem alkalmazták a Ptk. tényleges birtokost védő rendelkezéseit. A XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme az indítványozók szerint abban áll, hogy az eljáró bíróságok nem indokolták megfelelően, hogy miért hagyták figyelmen kívül az indítványozók szerint alkalmazandó szabályozást. A XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmét jelenti az indítványozók szerint az, hogy a bíróság nem biztosított hatékony jogorvoslatot az alperes birtokba lépése ellen.
- [10] Az indítványozók ilyen okok mentén kezdeményezték a kifogásolt ítéletek alaptörvény-ellenességének megállapítását és azok megsemmisítését.
- [11] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [12] A határidőben érkezett indítványt alkotmányjogi panasszal támadható bírói döntéssel szemben nyújtották be az indítványozók. Az indítványozók jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették. Az indítványozók érintettsége egyértelmű, mivel az indítványozók az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági eljárások felperesei voltak.
- [13] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálybalépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, mely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17]; 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]} – lehet alapítani. A panaszos sérelme viszont nem tartozik a fentiek szerint megjelölt kivételes esetek körébe. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabály szintén nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani {3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6]; 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}.

- [14] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [15] A benyújtott alkotmányjogi panasz az Alaptörvény V. cikkében, XIII. cikk (1) bekezdésében, XV. cikk (1) bekezdésében, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt jogok sérelmével összefüggő elemében pedig valójában az ügyben meghozott, az indítványozók számára kedvezőtlen bírósági döntések kritikája, amely nem vet fel alkotmányossági kérdést. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban a bírói jogalkalmazás helyességét, valamint a bíróságok döntését vitatják. Az indítványozók az ítéletek vizsgálatát tehát valójában nem alkotmányossági szempontból kérték, hanem azt kívánták elérni, hogy a tényállás megállapítása, valamint a tények értékelése, és az abból levont következtetések tekintetében elfoglalt bírói álláspontot változtassa meg az Alkotmánybíróság. Az indítvány nem tartalmaz olyan pontosan körülírt alaptörvény-ellenességet, amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.
- [16] Jelen ügyben az indítványozók a Szombathelyi Törvényszék ítéletének vizsgálatát valójában nem alkotmányossági szempontból kérték, hanem azért, mert álláspontjuk szerint a törvényszék és a korábban eljáró járásbíróság nem megfelelően értékelték a bizonyítékokat, helytelenül jutottak arra a jogi következtetésre, hogy az ingatlanok birtoklására az alperes jogosult. Az indítványozók ténylegesen tehát azt kívánták elérni, hogy alkotmányjogi panaszuk nyomán az Alkotmánybíróság az eljáró bíróságok kialakított álláspontját megváltoztatva állapítsa meg, hogy az indítványozók jogosultak a perbeli ingatlanokat birtokolni, illetve hogy az alperes tilos önhatalommal került birtokba.
- [17] Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz és annak kiegészítése – az erre való kifejezett felhívás ellenére – sem tartalmazott alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolást az Alaptörvény felhívott rendelkezéseinek sérelmét illetően, valamint a jelen ügyben nem merült fel olyan, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányossági kérdés, mely az alkotmányjogi panasz befogadását indokolta volna, ezért az alkotmányjogi panasz – a fentiek alapján – nem felel meg az Abtv. 27. és 29. §-aiban foglalt befogadhatósági feltételeknek. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2017. május 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1622/2016.

